succurrere voluit non donanti. hoc ideo qꝛ facilius se mulier obligat alicui q̃ȝ donat. ⁊ ideo gubernatio p̃rimonij citius sibi p̃ot cõmitti. de hoc p cardinalẽ in. c. idẽnitatibus. p̃alle. In scdo casu rõ est fragilitas sexus. ⁊ qꝛ in sp̃ualibus gubernandis non est mulier ita capax ⁊ habilis sicut vir. ⁊ minoꝛ etas req̃rit̃ in muliere in eligẽdo vel eligente q̃ȝ in viro. vt in. c. indẽnitatibus. p̃al. ⁊ in cle. vt hij de eta. ⁊ q̃li. Et in minoꝛi etate p̃ot religionẽ ꝓfiteri q̃ȝ vir. ratio quia in vtroqȝ casu pꝛofessus eligit. ⁊ mulier citius pꝛofiteri potest quia citius pubes est ⁊ capax doli ideo citius etiaȝ potest se obligare.

¶ Uenire diem debiti est posse pecuniam petere.

¶ Uenire. i. vẽdi. vt in. l. fulcinius. §. si in diem. ⁊. §. multis eiusdẽ legis. ⁊. l. p̃ce. ff. q. ex cau. in pos. ea. cuȝ fi. Est. n. verbũ neutropassiuũ sub voce neutrali significans passionẽ. vt. Exulo ⁊c̃. Et differũt venire a venio ⁊ venire a veneo. vñ. Si vis venire cras mane debes venire.

¶ Uẽter. Re. s̃. Mittere in possessionẽ nomine vẽtris. ⁊ nota ꝙ ventris igluuies ad luxuriã facile ꝓuocat. ⁊ omne bonũ opus dissoluit. vnde venter ⁊ genitalia sibimetipsis vicina sunt vt ex vicinitate mẽbroꝝ ꝯsideratio intelligat̃ vicioꝝ. xliij. di. Nõ. n. plus q̃ȝ necesse est debemus corpori seruire. sed solã eius ĩfirmitatẽ reficere vt ipsuȝ ad vsuȝ exercende virtutis habeamus. vt. c. ꝯuiuia. ea. di. vnde seneca. Nõ viuo vt comedã. sed comedo vt viuam. Et ideo Bar. comedebat ad pondus vt haberet intellectũ pariter dispositũ. ⁊ nunq̃ȝ alteratũ. Sic ⁊ nos moderate comedamus. ⁊ nõ nimia ciboꝝ egestate: vt in. c. nõ mediocriter. ⁊ . c. non dico. cum si. de conse. di. v.

¶ Uerbũ. In larga significatione ponit̃ in iure pꝛo q̃libet parte oꝛonis. a verberãdo dictũ eo ꝙ aerẽ verberat vt dicẽdo. in glo. sup̱ verbo ĩstitutio. sup̱ verbo velociter. ⁊ sup̱ verbo ĩfra. ⁊c̃. Nõ ergo capit̃ hic verbũ sicut in Joãne. c. i. In p̃ncipio erat verbũ. ⁊ sicut in donato. Uerbuȝ est pars oꝛationis. ꝓut est disticta ab alijs partibus orationis. sed significat dictionẽ cuiuscũqȝ partis orationis. Ad hoc aũt sunt verba ⁊ eoꝝ significata ĩposita vt per ea significetur mens vel volũtas ĩterioꝛ ipsius verbũ ꝓferẽtis. Ne dum aũt verbis significat̃ mens hoĩs. sed etiaȝ factis. signis. ⁊ ꝯiecturis lȝ ĩter modos significandi verba obtineant p̃ncipatum qꝺ clarius ⁊ euidentius significãt. vnde voluntas seu mens pꝛoferẽtis dat significatũ verbo. qꝛ sine mẽte verbũ nihil significat. vt in furioso. qꝛ verbũ ab eo pꝛolatũ nõ habet mentẽ. nec voluntatẽ. vt in. l. furiosus. ff. de re iudi. Et vsus cõmunis ĩponit significatuȝ ṽbo. pȝ per. l. labeo. ff. de suppel. lega. que dicit. Uerba accipienda sunt ex vsu cõmuni. Et dicit ibi Bar. ꝙ vsus communis est triplex. s. loquẽdi. ĩtelligẽdi. ⁊ vtẽdi. Unde cõmunis vsus loquẽdi. est ꝙ equus certe qualitatis vocet̃ calofredus. Secundo in dictione heres singularis numeri: significat̃ pluralis numerus de vsu ĩtelligẽdi. vt. l. in vsu. ff. de verbo. signi. Et in vsu loquẽdi: inest vsus ĩtelligẽdi. Tertio de vsu vtẽdi ponit exẽplũ. de põderibus ⁊ mẽsuris. vt in. l. excepto. cum ibi alle. C. de loca. ⁊ ꝯduc. De hoc vocabulo verbũ vide plura in vocabulario cuiusdã doc. legũ aurelieñ. secundũ dñȝ Jo. de matisco. ⁊ ĩcipit. Uerbũ hic nõ recipitur. Ex quo opusculo plures additiões excerpsi. quas his expositionibus terminoꝝ ĩserui. Itẽ verba sunt accipienda cum effectu. vt. c. relatũ de cleri. nõ resi. de pe. di. i. hec aũt. c. vl. de spon. ⁊. l. i. §. hec aũt verba. ff. ꝙ quisquis iuris. Et debẽt verba deseruire intẽtioni. nõ aũt intẽtio verbis cũ per verba exp̃mat̃ intẽtio. xxij. q. v. humane aures. ⁊. i. q. i. marchio. c. ĩtelligẽtia. de. ṽbo. signi. cũ si. etiã ṽba sunt referẽda ad cõmunẽ ĩtelligẽtiã. vt in. c. ex l̃ris. de spõ. ⁊. l. nõ aliter. ff. de lega. iij. Et ṽba gñalia sunt gñaliter ĩtelligẽda. vt in. l. i. §. generaliter. ff. de le. p̃stã. ⁊. c. q̃m. de ꝯiug. lepꝛo. ⁊. c. maioꝛes. v̄. ad id aũt. in fi. de bap. Nec v̄bis est vtẽdũ. l. vt verboꝝ. C. qui admi. ad bo. pos. vbi dicit̃. Et v̄boꝝ ĩaniũ excludamus captionẽ ⁊c̃. Uerba etiã cõmendatoria nõ obligãt. vt. l. si idẽ filiussa. §. si adolescens. in fi. C. ꝙ cum eo. facit. c. cũ venissent. de ĩsti. ibi. non solũ de illo. sed de oĩbus redditibus faceret qꝺ placet. Sunt enim verba dubia ꝯtra stipulatoꝛẽ ĩterp̃tãda. vt. l. stipulatio ista. §. i stipulationibus. ff. de ver. ob. ⁊. l. q̃cq̃d. eo. ti. vbi dicit̃. Quod nõ est expꝛessum censetur omissum.

¶ Uerboꝝ forma est ꝯsideranda. nec ab ea recedendum sine certa causa. vt. c. ex litteris. de spon. ⁊. c. ad audientiã de verbo. signi. In vltimis aũt volũtatibus verbũ ĩdifferens vt est habuerit p̃teritũ vel futuꝝ trahi dȝ ad futuꝝ. qꝛ vltima volũtas semper de futuris est: alias a ꝓpꝛietate v̄boꝝ nõ est recedẽdũ nisi ꝯstet loquẽtem aliud voluisse vel etiã nisi res aliter salua esse nõ possit. Et sic ĩpꝛopꝛietates nõ sunt ad ꝯsequentiã trahẽde. sed excusande secũdũ Ber. in. c. p̃terea. de ver. sig. Etiã dicit. l. i. §. si is qui naueȝ. ff. de exer. ac. ꝙ verba sunt ĩtelligẽda in pꝛopꝛio significato. licet possint ĩpꝛopꝛiari vt conueniant materie subiecte. ff. lo. l. fi. ij. responso.

¶ Uerbis dr̃ obligatio ꝯbi. vt ꝯditio certi. vt. s̃. de. L.

¶ Uerna est seruus ex ancilla in domo natus. Inde dicit̃ vernaculus. ⁊ est paruus seruus diminutiuũ. de le. ij. l. seruus. §. fi. ff. de rei ven. l. cum super.

¶ Uero q̃ñqȝ stat ĩceptiue q̃ñ nõ p̃cedit m̃ã cui iungat sequentẽ. vt de electiõibus. sup̱ eo vero. Q̃ñqȝ aduersatiue. de hoc in auc̃. de here. ⁊ fal. in p̃n. col. i.

¶ Uepꝛes dicũtur spine que vi p̃hendũt ⁊ lacerãt carnes ⁊ vestes s̃m Jo. an. in cle. dudũ. de sepul.

¶ Uesanus dicit̃ qui sine sanitate est. sicut vecoꝛs sine coꝛde. vt. ff. de verbo. signi. l. male.

¶ Uestiarij sunt qui vestium exercent negociationem.

¶ Uestibulũ s̃m Açonẽ est locus ante ostium vtriusqȝ domus vel p̃mus aditus seu ĩtroitus vel poꝛticus. ⁊c̃. ⁊ tectus est quo vt vestimẽto tegit̃ homo. vel dicit̃. ab aue. i. salutatione que fiebat ibidem stãtibus.

¶ Uestimentum dicitur omne illud quod induimus.

¶ Uestimẽta ĩterpolata dicũt̃ veteres vestes iteꝝ polite.

¶ Uestis virgata vel partita. ⁊ de caligis schaccatis habetur in cle. ij. de vi. ⁊ hone. cleri.

¶ Uidet̃ est verbũ fictionis. vt. ff. de vi ⁊ vi. ar. l. i. §. deiecisse. ⁊ per Bar. in. l. si is. qui de vsuca. ⁊ glo. in v̄bo habere videtur. in. c. non minus. de ĩmu. eccle.

¶ Ueterani sunt milites emeriti. i. extra militiã ꝓpter sua merita positi. C. de vetera in rubꝛica. Et in legẽda sancti martini vbi dicit̃ ꝙ ĩperatoꝛ pꝛecepit ꝙ veteranoꝝ filij ĩsciẽtijs militaribus ĩplicarentur.

¶ Uetus ius. Require supꝛa ius.

De Ui

¶ Uia est ius eũdi: ambulãdi: vehẽdi vehiculũ ⁊ iumẽtuȝ ducẽdi: ita ꝙ ille cui cõpetit ius vie p̃ot illa facere. Et differt ab actu qꝛ plus cõtinet via q̃ȝ actus. nã via iter actũ ⁊ ius in se ꝯtinet. Itẽ in eo ꝯtẽtus est actus vt iumentũ agat quis ⁊ si non vehiculũ. plus enim vehiculũ occupat q̃ȝ iumentũ. In via necessariũ est vtrunqȝ posse agere. Itẽ via habet ius trahendi lapides ligna vel trabes ⁊ ferendi erectã hastã. quod nõ habet actus nisi de hoc specialiter ꝯuenisset: lȝ a tergo ducere vellet itinere nõ in collo: quod potius videtur rigoꝛosum q̃ȝ equum. Itẽ vie latitudo ad vehendum vehiculum si latioꝛ vel angustioꝛ non designet̃ per ꝯtrahẽtes. l. xij. tab. diffinit̃. s. octo pedũ per rectũ vbi via est recta nõ toꝛtuosa. sȝ in anfractu. xvi. pedũ. idest vbi reflexa est. qꝺ in actu nõ opoꝛtet. vide. s̃. Uehiculũ.

http://dl.ub.uni-freiburg.de/diglit/erfordensis1491/0152
© Universitätsbibliothek Freiburg
gefördert durch Baden-Württemberg Ministerium für Wissenschaft, Forschung und Kunst